

Contra l'avortament

Com a subscriptor de la revista i com una prova del respecte a la diversitat d'idees i opinions us prego que feu pública la següent carta.

He llegit, indignat pel seu caràcter tendencios, la part (II) de l'editorial del n.º 25 de (ciència) corresponent al mes de març.

En aquest editorial dieu referint-vos a la problemàtica de l'avortament: "...Pensem que en aquest debat únicament haurien d'entrar en joc les *conviccions morals* ..." i ... "Per aquesta raó, *més que opinar nosaltres* ens ha semblat oportú ...", i a continuació feu una llarga citació del professor F. Jacob perquè constitueix "... el millor *aclariment metodològic* que sabríem oferir als nostres lectors ..."; (els subratllats són meus).

Es la citació esmentada un "aclariment metodològic"? Frases com: "... És dona la circumstància que els que mantenen aquest punt de vista solen ser *partidaris de la pena de mort i de les gestes militars* ...", referides a aquells que estan en contra de l'avortament, o també: "... o bé hom s'interessa pel *conjunt de cèl·lules* que constitueixen el fetus, i això per raons metafísiques, o bé hom s'interessa per la mare, que és un *ésser humà* i que és qui ha de dir l'última pa-

raula sobre aquesta qüestió ..." (els subratllats són meus), què tenen d'aclariment metodològic? ¿Justifica la vàlua científica del Dr. Jacob, en la seva especialitat, que les seves opinions tinguin més autoritat o més valor que les de qualsevol persona que reflexioni honradament sobre l'avortament fins al punt de posar-les com a exemple d'"aclariment metodològic"? ¿No hi juga justament en contra la deformació professional que tot especialista arrossega, de vegades inconscientment, i que traïx la seva objectivitat quan pontifica sobre temes que són lluny de la seva activitat científica ordinària? (ciència) diu que no opina però és clar que ho fa implícitament. I es produeix, vull pensar que inconscientment, una manipulació del lector tot presentant-li com a "aclariment metodològic" allò que no és més que l'opinió d'un home amb autoritat científica reconeguda, la qual cosa augmenta el poder persuasiu del missatge, encara més tractant-se d'un metge i fisiòleg. ¿Per què no ha presentat la revista diverses opinions i enfocaments sobre el tema de l'avortament si volia entrar en aquesta qüestió? No hi ha cap premi Nobel contrari a l'avorta-

ment?

Jo sóc contrari a l'avortament però també ho sóc a la pena de mort i a les guerres. ¿Constitueix el meu un cas de falsació popperiana de la "metodologia" del Dr. Jacob? ¿Té menys valor un petit conjunt de cèl·lules que el resultat de l'evolució temporal d'aquest conjunt? ¿Quin argument pot justificar que un conjunt de cèl·lules més evolucionat pugui decidir la sort d'un altre conjunt menys evolucionat?

El fet que (ciència) sigui l'única revista catalana i en català amb la intenció d'ésser una revista científica em feia fins ara sentir-me obligat a col·laborar al seu manteniment. Però si (ciència) vol ser un portaveu ideològic, oblidant la pluralitat d'opinions dels seus lectors, l'obligació de col·laborar-hi es limita, en tot cas, a aquells que combreguin amb la seva ideologia.

Jaume Aranda i Oliveras

Doctor en física
Professor de la Facultat de Física de la Universitat de Barcelona.
Catedràtic de física i química de Batxillerat

Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català

Una vasta antologia del pensament català sobre la nació i la reivindicació nacional

Nova col·lecció d'Edicions de la Magrana pensada per a un públic ampli, interessat i curiós, desitjós de conèixer les nostres arrels.

En preparació:
Els obrers i la nació
A cura de Josep Termes

Jaume Bofill i Mates
«L'altra concòrdia» i altres textos sobre el catalanisme
A cura de Jordi Casassas

Carles Pi i Sunyer
L'aptitud econòmica de Catalunya
A cura de Ricard Vinyes

Daniel Cardona
«La Batalla» i altres articles
A cura d'Enric Ucelay Da Cal, etc.

És una iniciativa conjunta
d'Edicions de la Magrana i la Diputació de Barcelona